

Henoch en de Morgenster

Bron: De Morgenster, jaargang 4, p. 65-72, 1912

Door: D. R.

In Genesis 4 en 5 worden ons twee takken van Adams stamboom getoond. De ene eindigt in Tubal-Kain (linkse stamboom in het schema hieronder), hetgeen wil zeggen: *vermeerdering van Kains geslacht*, waarvan het oordeel van de Zondvloed de slotgeschiedenis is. De andere reikt tot aan de hemel en op een nieuwe aarde: *Henoch werd door God weggenomen, zonder de dood te zien*, terwijl *Noach de nieuwe aarde heeft geërfd* (rechtse stamboom in het schema).

Wat is er veel overeenkomst tussen het begin en het einde van de mensheid. Twee stromingen, twee wegen, twee einden, n.l.: *de hemel en het oordeel over de goddelozen*. Daarna de eeuwige ongestoorde gelukzaligheid, wanneer “de eerste dingen” zullen voorbijgegaan zijn, en er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal zijn, en God alles zal zijn en in allen.

Hoe was het in het begin? Hoe heeft de mens ná de zonde zich geopenbaard?

O, lezer! Denk niet, dat het toen *anders en beter* was dan nu. Kaïn, de eigengerechte man, de moordenaar van zijn rechtvaardige broer Abel, heeft zich ook geopenbaard als de man, die het van deze aarde verwachtte. Zijn offer, waarmee hij dacht God te behagen, was “van de opbrengst van de aardbodem” (Genesis 4:3), en toen hij “weg van het aangezicht van de HEERE” ging, bouwt hij een stad (Genesis 4:17) en noemde die naar de naam van zijn zoon Henoeh (zie linkse stamboom in het schema hierboven). Hoe stemt dit geheel overeen met nu; en hoe lezen wij in het boek Openbaring over hen/zij/allen “*die op de aarde wonen*”, een uitdrukking die in dat boek van de oordelen tien maal¹ voorkomt, in tegenstelling tot hen die van Christus zijn, in Daniëls profetie genoemd: “De heiligen van de Allerhoogste” (Daniël 7:18, 22, 25, 27). In Psalm heet het: “Hun diepste gedachte is dat hun huizen voor eeuwig zullen bestaan, hun woningen van generatie op generatie; *zij noemen de landen naar hun naam*”.

Kaïn noemde de stad naar de naam van zijn zoon *Henoeh* (zie linkse stamboom in het schema hierboven), wat wil zeggen: *ingewijd*. Hoe mooi als we alleen op de klank af gaan. “Ingewijd” of ook “toegewijd”, maar niet ingewijd in de dingen van de Heer, of toegewijd aan Hem. Wel ingelijfd

¹ Openbaring 3:10; 6:10; 8:13; 11:10 (2x); 13:8; 13:14 (2x); 14:6; 17:8.

“toegewijd”, maar niet ingewijd in de dingen van de Heer, of toegewijd aan Hem. Wel ingelijfd in de dingen van de aarde, wel toegewijd met alle krachten aan de bevordering van eigen vreugde en welvaart. Alzo, wel *de schijn*, maar *geen wezen*; mede een kenmerk van onze dagen. Henochs zoon heet *Hirad*, wat betekent: “stad van de getuigen”. De naam van Hirads zoon, *Mechujaël*, geeft ons te verstaan: “God zal verwoesten”. Tussen de drie eersten en de vier laatsten van Kaïns nakomelingen staat *Methusaël*, die als de “man van God” wordt aangegeven. Doch *Lamech*, zijn zoon, openbaart zich als “de machtige”. Hij begaat de stoutheid om Gods verordening betreffende het huwelijk, omver te werpen, niet te erkennen, en hij is de eerste man, die twee vrouwen durft te nemen. Uit Ada werden *Jabal* en *Jubal* geboren, en van Jubal lezen wij, dat deze de vader of oorsprong geworden is “van allen die harp en fluit kunnen bespelen” (Genesis 4:21). Ach de arme mens “weg van het aangezicht van de HEERE” gegaan, zoekt zijn genot en vreugde buiten God, zijn eigen wil en lusten volgende, zijn kracht en veiligheid zoekende in de stad, en vertrouwend op de wapenen door Tubal-Kaïn (“Tubal-Kaïn, een smid, vader van alle koper- en ijzerbewerkers”, Genesis 4:22) uitgevonden en vervaardigd! Snoevende taal, en de woorden, die spreken van zelfvertrouwen en steunen op de wapens van zijn zonen, doen ons vernemen, wat Lamechs beginsel was; en dat zijn vrouwen zich bij hem, “de machtige”, zeker en veilig konden weten.

En zijn deze beginselen nu ook niet duidelijk waar te nemen? De drie beginselen, die de wereld beheersen, heersten toen en ook nu nog. De apostel Johannes deelt ze ons mede als: “de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven”. Maar “de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid” (1 Johannes 2:16-17). Het einde van de eerste wereld staft de waarheid van deze woorden; niet minder waar zal ze bevonden worden door de tegenwoordige mensheid.

Te midden van deze van God en Zijn beginselen al meer afwijkende openbaring plaatst de Heilige Geest ons “Enoch, de zevende vanaf Adam” (Judas 15).

Na tot zesmaal het droeve en voor de mens vernederende refrein te hebben vernomen: “en hij stierf”, *sterft de zevende niet*. Hoe wonderbaar! Op 65-jarige leeftijd vader geworden van Methusalach, leeft Enoch nog 300 jaren. En hoe leeft hij? Gaat hij mee met de geest van de tijd? Neen, “Enoch wandelde met God” (Genesis 5:24).

Enoch leefde door het geloof, en wandelde met God driehonderd jaar. Dit scheidde hem van al hetgeen hem omgaf. Hij voelde dat hij met de wereld niets te maken had, tenzij dan om in haar midden een getrouwe getuige te zijn van Gods genade, en een aankondiger van het naderend oordeel. De zonen van Kaïn mochten door hun uitvindingen trachten de door God vervloekte aarde te verbeteren, Enoch had een betere wereld leren kennen, en leefde door het geloof, zich uitstrekkende naar de onvergankelijke en eeuwige dingen. Zijn geloof was hem niet geschonken om de wereld te verbeteren, maar om te wandelen met God. Wat een afzondering en zelfverloochening! Wat een heiligheid en zedelijke reinheid! Wat een nederigheid en tederheid, en toch ook wat een ijver en wat een kracht! Hoe ademt Henochs openbaring een hemels, goddelijk karakter, tegenover de aardsegezinde nakomelingen van Kaïn.

Enoch, de eerste van de profeten, heeft, evenals Paulus aan de Atheners, het oordeel aangekondigd. Wandelend met God heeft hij zijn tijdgenoten niet ongewaarschuwd laten voortleven. “Zie”, zo lezen wij aangaande zijn getuigenis in Judas 14 en 15, “de Heere is gekomen² met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben, en voor al de harde woorden die zij, goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben”.

Dit is voor ons, die door Gods genade mogen geloven, een voorbeeld. In Titus 2:11-14 worden wij door de apostel Paulus vermaand:

“Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, ¹² en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, ¹³ **terwijl wij verwachten de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus.** ¹⁴ Hij heeft Zichzelf

² Dat is, zal komen. Zo spreken de profeten, om daarmee aan te wijzen de zekerheid van de vervulling der profetie, alsof die al geschiedde of geschied ware. (SV kanttkening 69).

voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken”.

Het *kruis* van Christus en Zijn *wederkomst*, zijn de twee uitersten van het bestaan van de Gemeente van Christus. Deze uitersten zien we afgebeeld in het offer van Abel en de wegneming van Henoeh.

De Gemeente erkent haar volkomen rechtvaardiging door de dood en de opstanding van Christus, en haar verwachting is dat Hij zal wederkomen om haar tot Zich te nemen. Zij verwacht “door de Geest, uit het geloof, de gerechtigheid” (Galaten 5:5). Zij wacht niet op de rechtvaardigheid, want door de genade is zij deze reeds deelachtig geworden. Neen, zij verwacht de vervulling van de hoop, die tot de toestand behoort, waarin zij reeds gebracht is.

Van het grootste belang is het, omtrent deze waarheid helder te zijn. Sommige uitleggers van de profetieën hebben grove misslagen begaan, omdat zij geen juist denkbeeld hadden van de bijzondere plaats, het deel en de hoop van de Gemeente. Zij hebben zo vele dikke en donkere wolken aangebracht rondom “de blinkende Morgenster”, de bijzondere hoop van de Gemeente, waardoor vele gelovigen in onze dagen niet bekwaam zijn zich te verheffen boven de hoop van het in de toekomst godvrezend overblijfsel van Israël, dat uitziet naar “de Zon der gerechtigheid die genezing zal brengen onder Zijn vleugels” (Maleachi 4:2).

Evenals Henoeh zal de Gemeente worden **weggenomen** en **gered worden vóór het oordeel**. Henoeh bleef niet op aarde totdat de goddeloosheid ten top gestegen was en het oordeel over haar kwam. Hij heeft niet gezien, dat “alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet” werden (Genesis 7:11). *Hij werd weggenomen vóór deze gebeurtenissen*. Hij staat voor het oog van het geloof als een veelbetekenend voorbeeld voor hen die “niet zullen ontslapen, maar zullen **veranderd** worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk” (1 Korintiërs 15:51-52; 1 Thessalonicenzen 4:13-18).

De wegneming, niet de dood, was het deel van Henoeh; en de hoop van de Gemeente wordt door de apostel met deze woorden aangegeven: “**Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten**” (1 Thessalonicenzen 1:10). De minst ontwikkelde en minst geleerde kan dit verstaan en genieten. De kracht hiervan kan hij ten dele ervaren en openbaren. Al ontbreekt hem de gelegenheid en de bekwaamheid om de profetieën grondig te onderzoeken, toch kan hij de troost en de zielsverheffende en reinigende kracht van die hemelse hoop smaken, die hem geschonken is. En deze hoop bestaat niet alleen in het zien van “de Zon der gerechtigheid”, hoe heerlijk dit ook zijn moge, maar in het zien van “de blinkende Morgenster” (Openbaring 2:28; 22:16).

En zoals in de zichtbare wereld de Morgenster wordt gezien vóór dat de zon opgaat, zo zal ook Christus, als Morgenster, door de Gemeente worden gezien vóór dat het overblijfsel van Israël de stralen van de Zon der gerechtigheid kan aanschouwen.

Ingebonden jaargangen 'de Morgenster':

<http://www.uithetwoordderwaarheid.nl/product/1812-ingebonden-jaargangen-de-morgenster.html>

Het Bijbelstudieblad ‘De Morgenster’ is 42 jaargangen uitgegeven.

De onderwerpen waren hoofdzakelijk gericht op het profetische Woord.

De jaargangen zijn ingebonden en per deel los verkrijgbaar.

Tel.: 0543-471746

E-mail: bestel@uhwdw.nl

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm